

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ τῆς**

Ἰνδίκτου γ' εἰς δ', καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ', καὶ ἕτερα
ιδιόμελα τοῦ Ὁσίου γ'.

ᾠχος 4 Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ει ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π ρ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Α ρ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ρ

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π ρ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ρ

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ρ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Α ρ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ρ

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

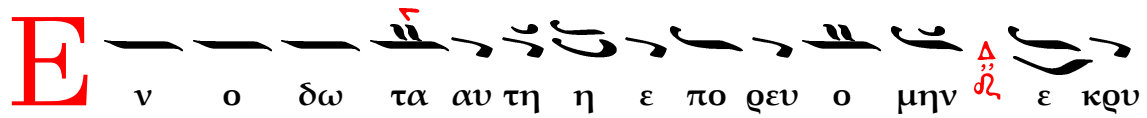
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγνωστας τρι βους μου

E ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

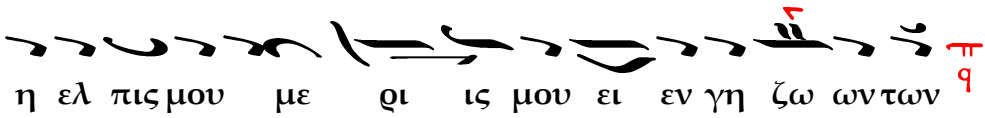
K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

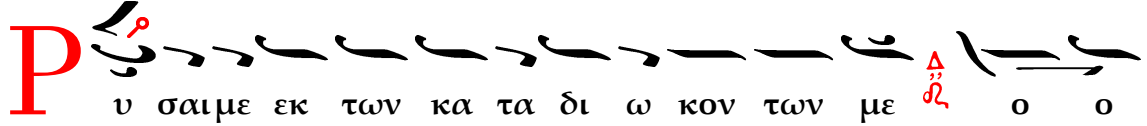
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

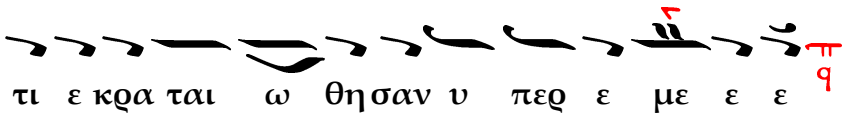
E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Τῆς Ἰνδίκτου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου

Τῆς αυ το λε κτε και θει ει ας δι δα σκα λι ας

Χρι στε την προ σευ χην μα θον τες καθ ε κα στην η

με ραν βο η σω μεν τω Κτιστη Πα τερ η μων ο

εν τοις ο ρα νοι οις κα τοι κων τον ε πι ο σι ον

αρ τον δι δε η μιν πα ρο ρων η μων τα πται αι

σμα α τα

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δως

μοι

Τῆς αυ το λε κτε και θει ει ας δι δα σκα λι ας

Χρι στε την προ σευ χην μα θον τες καθ ε κα στην η

με ραν βο η σω μεν τω Κτιστη Πα τερ η μων ο

εν τοις ο ρα νοι οις κα τοι κων τον ε πι ο σι ον

αρ τον δι δα η μιν ^Δπα ρο ρων η μων τα πται αι
σμα α τα ^Δ

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Δει σα κου

σον της φω νη ης μου ^Δ

Ως των Ε βραι ων τα κω ω λα εν τη ε ρη

μω πο τε ^πα πει θη σαν των ον τως ^Δσοι τω παν των

Δε σπο τη ^πα ξι ως κα τε στρω θη ου τω και νυν ^Δ

τα ο στα α δι α σκορ πι σον ^πτων δυ σε βων και α

πι στων Α γα ρη νων ^Δψαλ μι κως πα ρα τον α α

δην Χρι στε ^Δ

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^Χ^Δεις την φω νη ης

δε η σε ως μου ^Δ

Οεν Σι ναι ω τω ο ο ρει τας πλα κας γρα

ψας πο τε ^παυ τος και νυν εν πο λει ^ΔΝα ζα ρετ κα

τα σα ρ κα ^πβι βλι ον κα τε δε ξω προ φη τι κον ^Δ

α να γνω ω ναι Χρι στε ε ο Θε ος ^πκαι τδ το πτυ

ξας ε δι δα σκες τες λα ρς ^Δπε πλη ρω σθαι την γρα
φη ην ε πι σοι ^π₉

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ. Αὐτόμελον.

Ἦχος ^Λπ̣̣̣̣ Πα ρ

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ^Δ₉ ^Χο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^π₉

Ο σι ε Πα α α τερ ^π₉ κα λην ε ε φευ

ρες κλι ι ι μα α α α κα ^υ₉ δι ης α νη

ηλ θες εν τω υ υ υ υ ψει ^υ₉ ην ευ ρεν Η λι ας α

αρ μα πυ υ υ υ ρος ^π₉ αλλ ε κει νο ος μεν τη ην

α νο ο δον ^υ₉ α αλ λοις ουκ ε ε ε λι ι ι ι

πε ^υ₉ συ υ δε και με τα θα να τον ε χει εις τον

στυ υ υ υ υ λο ο ο ον σθ ^π₉ ου ου ρα

νι ε α α α αν θρω ω ω ω πε ^υ₉ ε πι γει ει ε

α α α α αγ γε ε ε ε λε ^π₉ φω στη ρ α κοι μη

η τε ε της οι οι κου με ε ε ε νης ^π₉ Συ με ε

ων ^{u q} ο ο ο ο ο σι ι ι ^{u q} ο ο

σι ι ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ^{u q}

πρεσβευ ε ^Δ τσ σω θη η ναι τα ας ψυ χα αση μων ^Δ

Στίχ. 7'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ^χ ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π q}

Ο σι ε Πα α α τερ ^{π q} ει ην το ον στυ

λον φθε ε εγ ξα α α α σθαι ^{u q} ουκ αν ε πα

αυ σα το βο ω ω ω ων σθ ^{u q} τς πο νς τς μοχ θς

του ους ο δυ υ υ υρ μς ^{π q} αλλ ε κει νο ος ε βα

α στα ζε ε το ^{u q} ει ει περ ε βα α α στα α α α

ζεν ^{u q} ως δε εν τρο ον πι αι νο με νος εκ των

δα κρυ υ υ υ υ ω ω ω ων σθ ^{π q} ε ε ξε

στη σαν Α α α α γγε ε ε ε λοι ^{u q} ε θαν μα α σαν

α α α α αν θρω ω ω ω ποι ^{π q} δαι μονες ε πτη

ξα α αν τη ην υ πο ο μο νη η η ην σθ ^{π q} Συ

με ε ων ο ο ο ο ο σι ι ι ο ο

σι ι ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

πρεσβεευ ε τσ σω θη η ναι τα ας ψυ χα αση μων

Στίχ. ζ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Ο σι ε Πα α α τερ δυ να μει ει θει

ου Πνε ε ευ μα α α α τος τον σον μι μου

ου με νος Δε σπο ο ο ο την εν στυ λω α νηλ θες

ω ως εν στα α αυ ρω αλλ ε κει νο ος το χει

ει ρο γρα α φον παν των ε ξη η η λειει ει ει

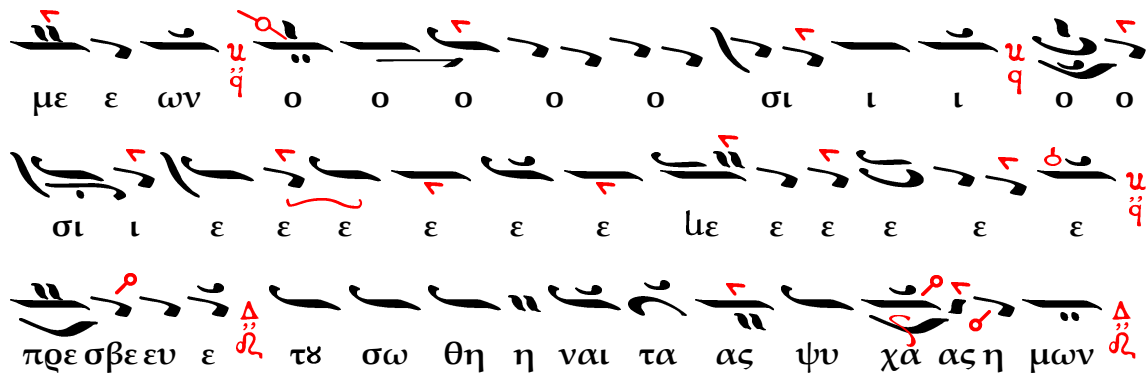
ψε συ υ δε την ε πα να στα σιν των πα α θων

ε ε ε ε ε λυ υ υ υ σας ε ε κει

νος ως προ ο ο ο βα α α α τον και συ ω ως περ

σφα α α α α γι ι ι ι ον ε κει νος εν σταυ

ρω ω και συ υ υ ε εν τω στυ υ υ λω Συ

Ἔτερα Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

των α νο μι ω ω ων αυ του
Tο μνη μο συ υ νο ο ον σθ εις τον αι ω να
με νει ο σι ε πα τε ερ Συ με ε ων και το πρα ον
της καρ δι α ας σθ θε ρα α α α πον μα κα α
α α ρι ι ι ι ε ει και με τε σης εξ η μων
ο ποι μη η ην ο κα α λος αλλ εκ α πε σης αφ η
μων τω πνε ε ε ευ μα α α α τι εν α γα πη
Θε ω ω ω ω πα ρι στα α α α με ε ε ε νος
και συν Α γγε λois χο ρε ευ ων εν θ ρα α νοις
μεθ ων ι κε τευ ε σω θη η ναι τα ας ψυ υ χα α

ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Η των λει ψα νων σθ θη κη πα νε ευ φη η η με

Πα α τερ πη γα α α α ζει ι α α α α

μα α α τα και η α γι α σψ χη Α γγε

λοις συ υ νσ σ α ξι ι ως α γα α αλ λε

ται ε χωνδν προς Κυ ρι ι ον ο ο σι ε ε ε πα

α αρ ρη σι ι αν και με τα των Α σω μα των

χο ρε ε ε ευ ων ε ε εν σ σ σ ρα α α

α νοις μεθ ων ι κε τευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ

χα α ας η η η η μων

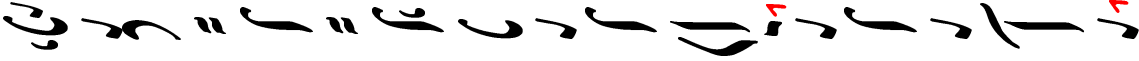
Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

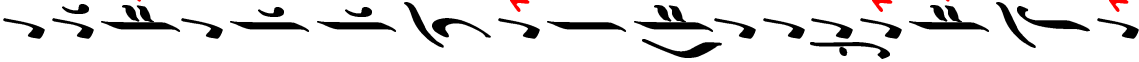
Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

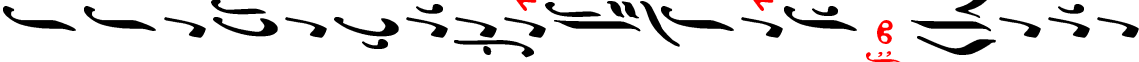
Η γα πη σας θε ο φο ρε την α νω τα α τη η

φι ι ι λο ο ο σο φι ι αν και ε ξω κο

 σμῆ ε ε γε ε νῶ ζων υ πε ε ερ τα ο ρω ω

 ω ω με ε ε ε να και ε σοπτρον α κη λι δω

 ω τον Θε ε ὕ θει ο ο ον α α α νε ε δει ει ει

 χθης και ων α ει η νω με νος φω ω τι φως προ

 σε λα α α αμ βα α α α νες και τρα νω τε ρον

 τῷ μα κα ρι ὕ ε τυ χε ες τε ε ε λος πρεσβευ ε υ

 περ των ψυ χων η η μω ων σο ο φε ε ε Συ

 υ με ε ε ων

Δόξα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 ει α χα ρις α πη η ω ω ρη η η η

 το ε πι τη θη η κη τω ων λει ψα α

 α α νω ω ω ων σου η γι α σμε ε νε Συ

 υ με ε ε ων δι ο και εις ο σμη ην μυ υ υ ρου

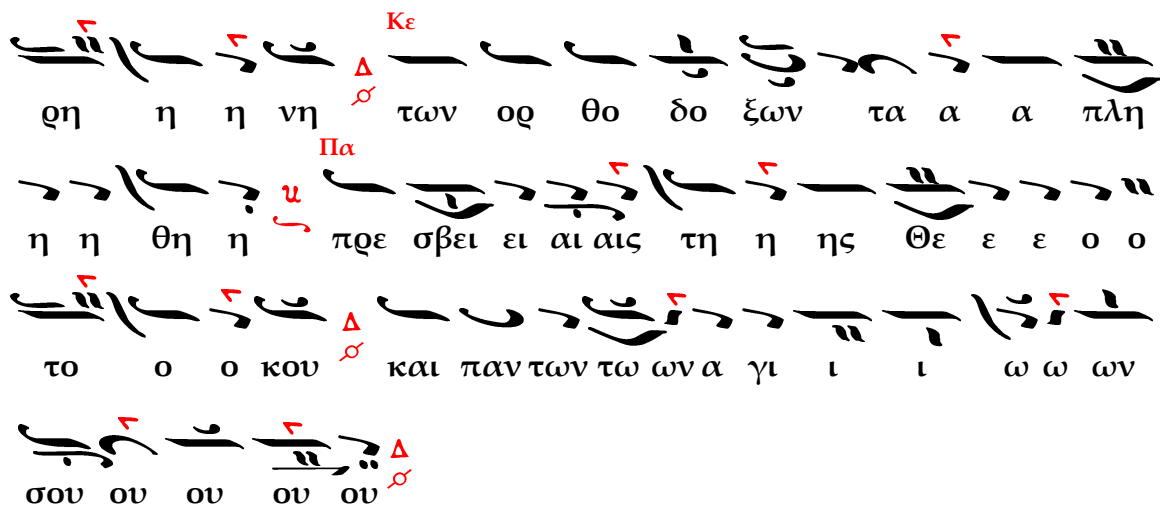
των θαυ μα των σου δρα μου με θα των νο ση μα α
 α των την ι α σιν α α α ρυ ο ο με ε ε ε νοι
 αλ λα πα α τερ ο ο σι ι ε Χρι στο ον τον
 Θε ον ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ περ
 των ψω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Ο Πνευ μα τι α γι ω συ υ υ νη ημ με ε ε
 νος α ναρ χε Λο ο γε και αι Υι υι υι ε
 ο παν των ο ρα των και αι αι α α α ο ο ρα
 α α των συμ παν του ρ γος και συν δη η μι ου ου ρ γος
 τον στε φα νο ον του ε νι αυ του ου ευ λο
 ο γη η η σον φυ λατ τω ω ων ε ε εν ει ει

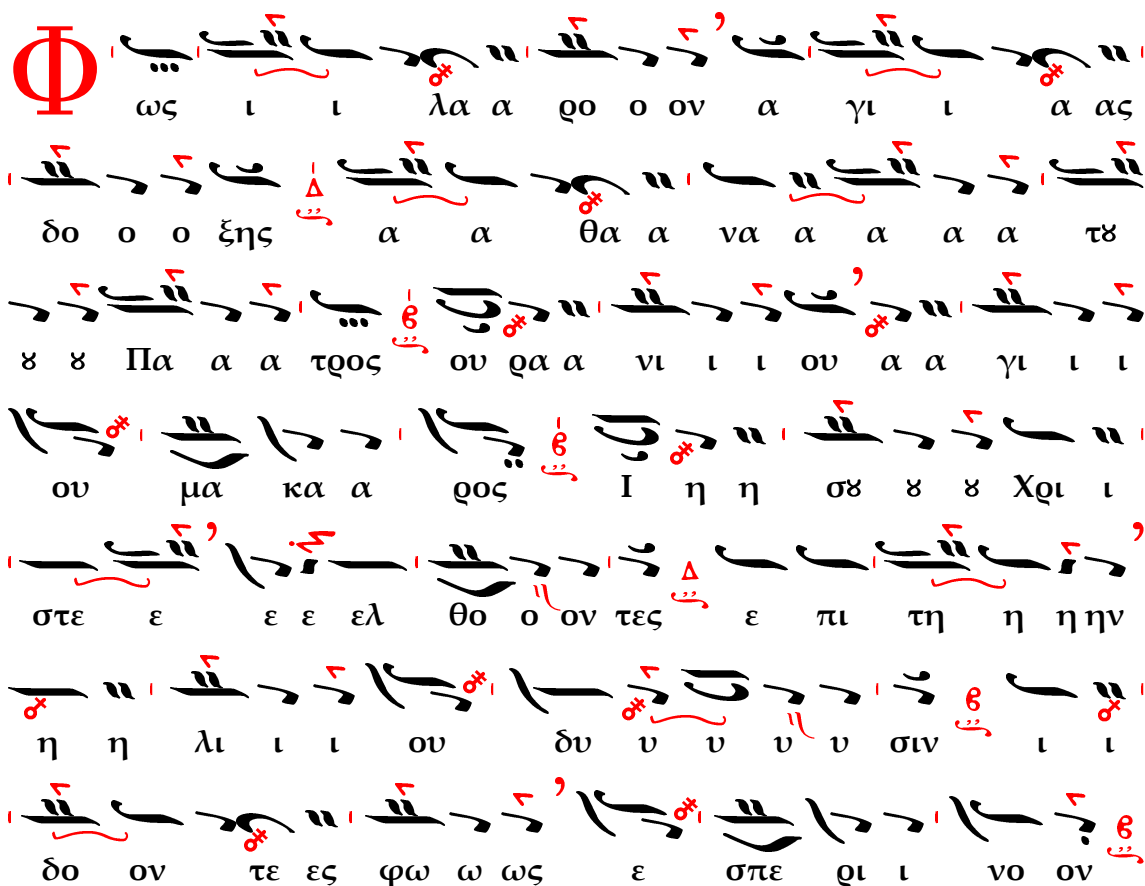

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

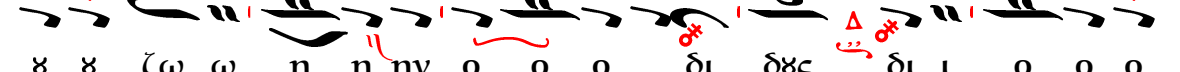

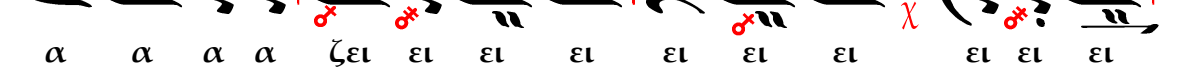

 υ υ μνθ ϑ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

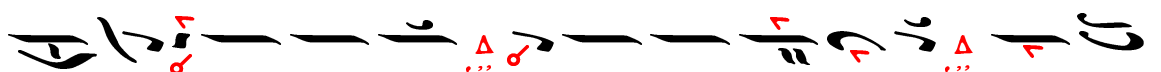
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϑ

 ϑ ϑ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

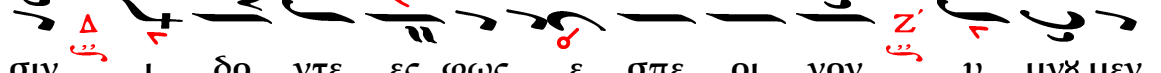
 ει

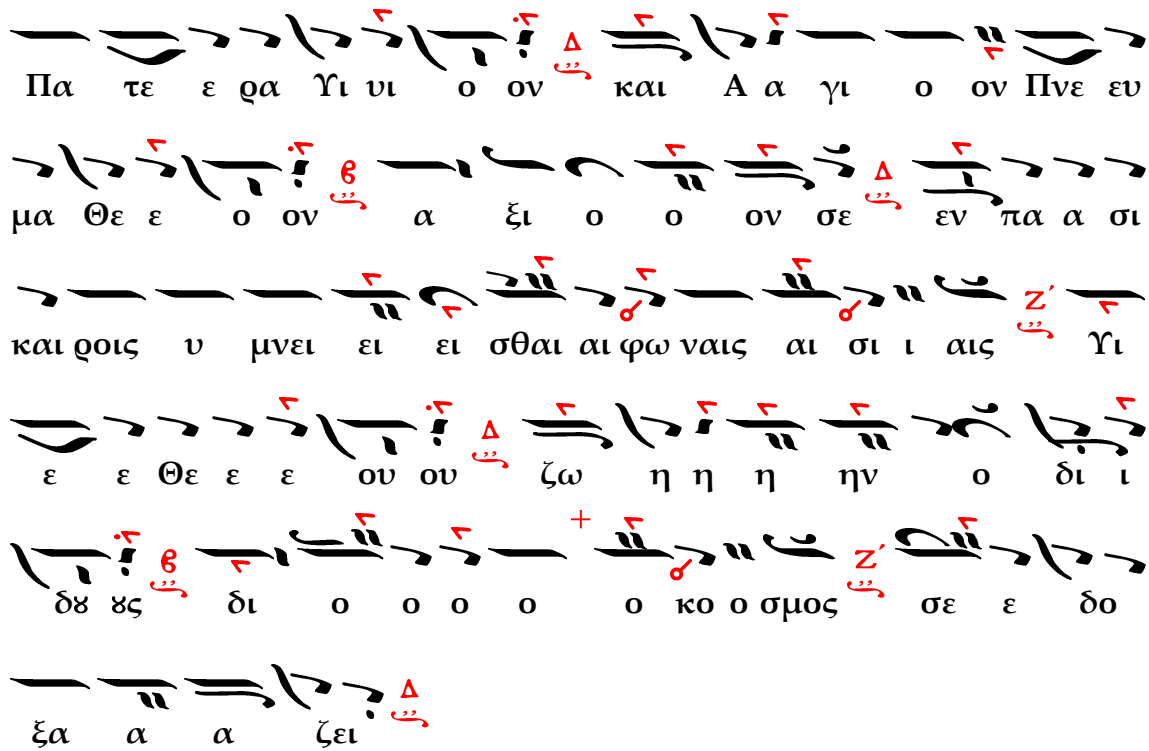
Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

 Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τθ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σθ ϑ Χρι ι ι στε ελ

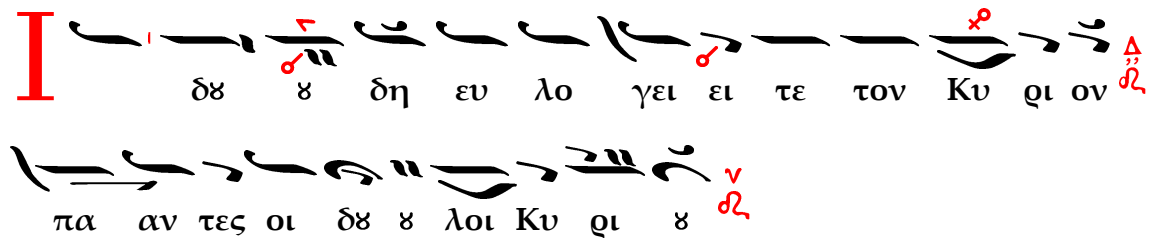
 θο ο ον τες επι ι την η λι ϑ δυ υ υ

 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

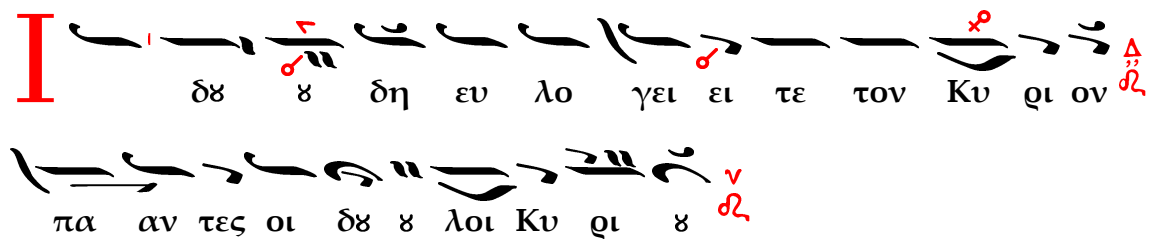
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλ Νη ρ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κσ ςς

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ ὅτι ἐν τῷ Κυρίῳ
 παύσονται οἱ δούλοι Κυρίου ὅτι

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι. Θ.

K υῦρίος εἰσακσεται μὲν τῷ
 κε κράγει εἰς με προσαντὸν

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
 δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

εἰσακσοντὴς προσευχῆς μὲν

K υῦρίος εἰσακσεται μὲν τῷ
 κε κράγει εἰς με προσαντὸν

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
 σύ, Κύριε

κατάμνησας

K υῦρίος εἰσακσεται αἰ μὲν τῷ
 κε κράγει ναι με πρὸς αὐτὸ ὄν

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρασησζω ης μθ ^π ₉

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ ₂ εἰς τόπον

χλόης ^Δ ₂ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ ₂

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρασησζω ης μθ ^π ₉

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου ^Δ ₂ οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ ₂ ο τι συ υ μετ ε μθ ^Δ ₂ ^Δ ₂ ει ^Δ ₂

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρασησζω η ης μθ ⁷ ₉ ^π ₉

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u ₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^u ₉ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τθ στο μα τος μθ ^u ₉

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτωρ της ψυχης μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι

8 τ8 ποιησαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η χει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι

8 τ8 ποιησαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα χει

την ψυχην σου ο Κυριος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ς τ
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λ ς με εκ των εχ θρων μ ς ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

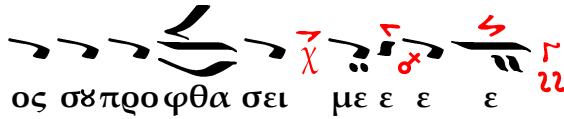
Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. Γα
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε ο

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(ξα' 1-10).

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημαμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημαμένους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἄροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· Ἴσχυν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερὶς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτοῦς, ἐπιγνώσεται αὐτοῦς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα

(κε' 3-11 καὶ ἐκλογή).

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἄλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήφεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς

ὕμῶν· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὕμῶν ἐνώπιον ὕμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὕμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὕμῶν διώξονται μηριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὕμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύσσεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὕμῶν, ὥς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὕμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὕμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὕμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὕμῶν καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε, οὐδενὸς διώκοντος ἡμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὕμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ἡμῖν ὥς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὥσει χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὕμῶν, καὶ ἡ γῆ ὕμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξανάλωσει τὰ κτήνη ὕμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὕμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαύλεις ὕμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλάγιω· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(δ' 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ε^{Πα} πε στη η ει σοδος τϛ Ε ε νι α αυ τϛ
συγ κα λϛ σα γε ραι ρειν ταυ την τϛ ϛς λαμ πρου υ
υ υ νο ο ο ο ντας Καλ λι στην Ευ ο δον και Ερ μο
γε ε ε νην τϛ αυ τα δελ φϛ ϛς α θλη η τας Συ με
ων τον ι σα γγε ε λον Ι η σϛν τον τϛ ϛ ϛ ϛ
Να α α αυ η τϛς εν Ε φε σω ε πτα ριθ μϛ ϛς παι
αι αι δας και την τε τρα δε κα πυρ σευ τον των α
γι ω ων γυ υ υ ναι κω ων χο ρειει ει ει α αν ων
ταις μνει αις κοινω νϛν τϛς φι λε ο ορ τοι βο η η σω με εν
εκ τε ε νω ως Κυ ρι ε ευ λο γη σον τα ερ γα
των χει ει ρω ων σϛ και κα τα ξι ω σον η μας λυ
σι τε λως πε ραι ω ω ω σαι την τϛ χρο νϛ ϛ πε ρι ι

ι ι ο ο ο ο δον ^π₉

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών ^π₉ και σοι α πο δο

θη σε ται ευ χη εν Ι ι ε ρυ ρ σα α α

λημ ^π₉

Χ^{Πα} ρι στε ο Θε ος η η μων ^π₉ ο εν σο φι α τα

παν τα δη μι ρ ρυ γη η η σας ^π₉ και εκ μη ον των

εις το ει ναι αι πα ρα α α α γα α α α γων ^π₉ ευ λο

γη σον τον στε φα νον τϛ Ε ε νι α αυ τϛ ^π₂₂ και την

πο λιν η μων φυ λα ατ τε α πο λι ο ο ο ο ρ

κη η η η τον ^π₉ τϛ δε πι στϛ βα σι λεις η η μων ^π₉

εν τη δυ να α μει ρ ρ ε ε ευ φρα α α α νον ^π₉

νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα α τα α α των πο ο

λε μι ι ι ι ων ^π₉ δι α της Θε ο το κϛ δω

ρυ με νος τω ω κο ο σμω ^π₂₂ το με γα ε ε ε ε

λε ε ε ε ος ^π₉

Κυπριανού.

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἅγιος ὁ

ναός σου, θαν μα στος εν δι και αι αι ο συ υ νη

Δι
Θ αυ μα στος ει ο Θε ος και θαν μα στα τα ε ε

ε ερ γα α α α σθ και αι ο δοι σθ α α α α

νε ξι χνι ι ι ι ι ι α α α α στοι πε λεις

γαρσο φι α α τθ Θε ε ς και υ πο στα σις τε λει

α α και δυ υ υ υ να α α α μισ συ να ναρχος

τε και συ να ι δι ος και συ νε ερ γει ει ει α

παν το δυ να μω ω ω ε ε ε ξσ σι ι α κο

ο σμωω ε πε δη η η μηη η η σας ζη των ο ε

κα αλ λυ υ υ νας πλα α σμα α νεκ φρα στως εξ α

πει ραν δρσ μη η τρος μη τρα πει ει ει εις τη Θε ο ο

ο τηη η η τι ι δι α θε μενος ο ο ρσ ς ςς

και χρσ ο νς εις σω τη ρι αν η μω ω ω ων α

ναλλοι οι οι ω ω ω ω τε δι α τθ το σοι οι οι

βο ω ω μεν α γα θε ε Κυ ρι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός

σου, Κύριε, και τα παι δι α σθ πλη σθη η σο

νται αι πι ο ο ο τη η η τος

Ο εν σο φι α τα παντα δη μι ς ἔσθ γη η η

σας Προ αι ω νι ε Λο γε ε τς Πα α τρος και

την συμ πα σα αν κτι ι ι σιν παν το δυ να μω σθ

λο ο γω ω συ στη σα α α α με ε ε ε νος

ευ λο γη σον τον στε φανον τς Ε νι αυ τς ἔτης χρη η

η στο ο ο τη το ος σθ και τας αι ρε ε σει ει εις

κα τα α βα α α α λε δι α της Θε ο το

ο κς ως α γα θος και αι φι ι λα α αν

θρω ω ω ω πος

Ἑχθος τῷ Πατρὶ

31

Πα Δι
ευ ε του σω θη η ναι τα ας ψυ χα ας η μων

Καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Σ Πα υ υ υ υ βα α σι ι λευ ο ων και δι

α με ε ε ε ε νων και εις αι ω ω ω να ας

α τε ε λευ τη η η η τους δε ξαιδυ υ σω πη η σιν

Πα αι τουν των α μαρ τω λω ων σω τη ρι ι ι ι ι

Κε αν και πα ρα σχου ου φι λα α α αν θρω ω ω ω

Πα Δι πε τη γη σου ε ευ φο ο ρι ι ι αν ευ κρα α

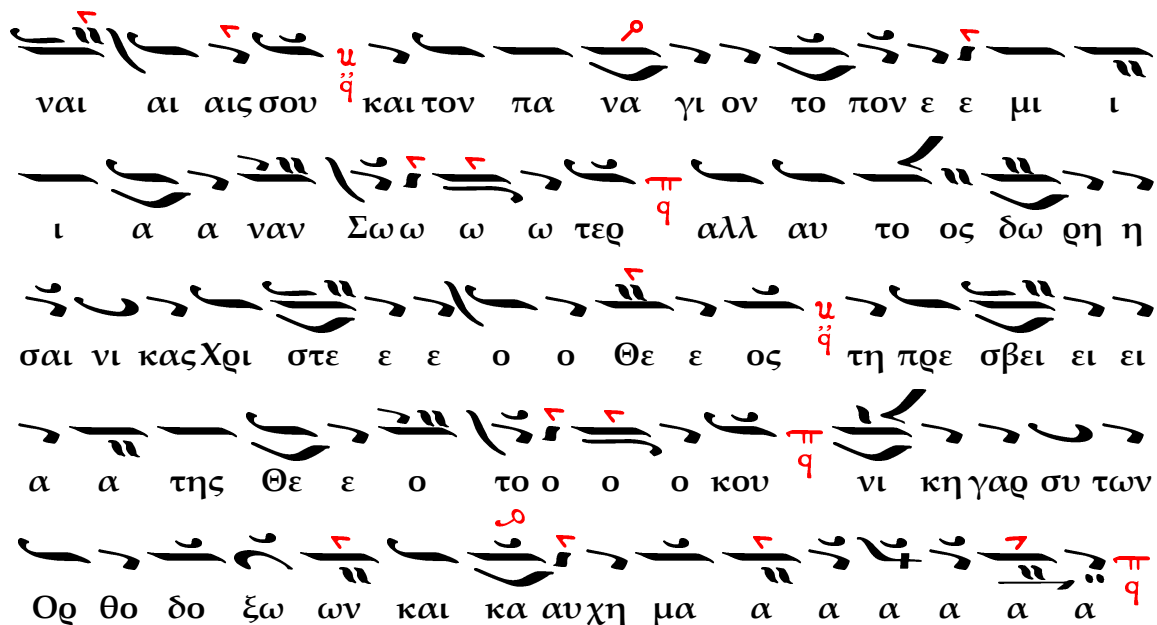
Πα α τς δς τς α ε ε ρας χα α ρι ζο ο ο ο ο

με ε ε ε νος τω πι στο ο τα τω βα σι λει ει

Δι συμ πο λε ε ε ε ε μει κα τα Α θε ων βα

Πα Δι αρ βα α ρων ω ως πο ο τε ε ε ε ε

τω ω Δα α α βιδ ο τι ηλ θοσαν ου τοι εν σκη η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(**τρίς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**τρίς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
τῆς Ἰνδίκτου
ᾠχος Δι-θ.

Ο πα α σης δη μι ρο γος της κτι ι σε ως ο
και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξ σι α θε με
νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τς ε νι αυ τς
της χρη στο τη τος σς Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει
ρη νη τς βα σι λεις και την πο λιν σς πρε σβει αις της
Θε ο το κς και σω σον η μας

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου

ᾠχος Πα ρ

Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τς προ
πα α το ρας Ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον
Ι ω σηφ εν τοις πει ρασ μοις και την των Α σω μα των
πο λι τει αν υ πα ρ χων εν σω μα τι Συ με
ων πα τη ηρ η μων Ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϝ

Χ αἰ ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α τς γε νς των αν θρω ω
πων ²² εκ σς γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της τς κο ο
σμς ²² μο νη γαρ υ πα αρχεις μη τηρ και παρ θε νος α ει
ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη ²² πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω ει ρη νη νδω ρη σασ θαι πα ση τη οι κς
με ε ε νη η η η ²²

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *